Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 240 (1740) ♦ Середа, 17 грудня 1997 року ♦ Ціна договірна

Греки нам допоможуть. Але не згасять пристрасті гілок влади

Парламентська хроніка

Ранкове і денне засідання 16 грудня

Президент Греції Константинос Стефанопулос, чий виступ відкрив черговий сесійний день Верховної Ради, пообіцяв, що Греція до 2002 року внесе у фонд закриття Чорнобильської атомної електростанції 2,5 мільйона екю.

Після цього в сесійному залі почалася звичайна робота.

(Закінчення на 2-й стор.).

Якщо треба, можемо й повчитися

Учора завершився візит в Україну делегації парламенту та уряду Канади на чолі із заступником спікера парламенту Іеном МкКлелландом. Ця поїздка відбулася в рамках проекту канадсько-української законодавчої співпраці.

Канадську делегацію прийняв Голова Верховної Ради Олександр Мороз. На думку Голови ВР, така співпраця вельми необхідна: в структурах економіки обох держав багато спільного, особливо в напрямах, де триває співробітництво. О. Мороз пообіцяв, що Верховна Рада України і надалі сприятиме реалізації цього проекту.

Як розповів заступник Голови Верховної Ради Віктор Мусіяка, відповідальний з української сторони за реалізацію проекту, він розпочався з ініціативи канадців ще 1995 року. Завдяки проекту українські законодавці здобули можливість вивчити законодавчий досвід Канади з таких питань, як енергетика, оподаткування та бюджет, сільське господарство. Найближчим часом плановано розпочати вивчення канадського досвіду щодо соціальної, інвестиційної політики, банківської діяльності. І головне: канадці виробили механізми реалізації цих законів на регіональному рівні і можуть поділитися досвідом з нами.

Увага, «гаряча» лінія!

23 грудня гостем нашої редакції і вашим співрозмовником, шановні читачі, буде заступник Голови Верховної Ради України Віктор Лаврентійович МУСІЯКА.

«Гарячий телефон» 225-40-25

цього дня до ваших послуг з 18.00 до 20.00. Телефонуйте і ви матимете змогу почути відповіді на запитання, що вас хвилюють, безпосередньо від заступника Голови Верховної Ради.

Усі запитання і відповіді буде опубліковано в газеті. У вас також є час надіслати запитання письмово на адресу редакції. На конвертах робіть позначку — «гаряча» лінія.

Акція газети

Шановні читачі!

20 січня 1998 року «Голос України» проводить день відкритого листа на Черкащині. В акції братимуть участь керівники області, начальники управлінь та відділів облдержадміністрації, а також народні депутати України від Шевченкового краю.

Листи із запитаннями, пропозиціями, зауваженнями до відповідних державних структур та народних депутатів просимо надсилати на адресу редакції і власному кореспондентові «Голосу України» Лідії Іванівні Титаренко (корпункт у приміщенні облдержадміністрації, каб. 139).

Під час обговорення проблем регіону, порушених у ваших листах, працюватиме і «гаряча лінія» (номери телефонів повідомимо), яка з'єднає черкащан з їхніми керівниками та обранцями.

Отже, до зустрічі в день відкритого листа.

Редколегія «Голосу України».

Спокуса небуттям

... 18-річна Олена після року шукання роботи нарешті влаштувалася працювати до одного СП. За півроку її звинуватили у великій розтраті. Суботнього вечора, коли батьки поїхали на дачу, вона перерізала собі вени... Невдовзі фірму визнали банкрутом, а її керівника засудили. Олену врятувати не вдалося.

Матеріал читайте на 6-й стор.

Кількість безробітних в Україні за період з січня по листопад 1997 року становила 916,6 тисячі осіб, що у 1,7 раза більше, ніж у 1996 році, повідомили агенції «Інтерфакс-Україна» в Державному центрі зайнятості Міністерства праці і соціальної політики України.

Кількість незайнятих, які перебувають на обліку в держслужбі зайнятості, за цей період становила 1,367 млн., що у 1,5 раза більше, ніж за аналогічний період 1996 року.

Рівень зареєстрованого безробіття становив на 1 грудня 2,23 % працездатного населення, зокрема, в Івано-Франківській області — 4,6%, Волинській — 4,3%, Чернігівській — 4,1%.

P.S.

○ Зовнішній борг України сягнув 9,568 млрд. доларів.

○ У Феодосії внаслідок сильного шторму затонули плавпричал і цивільне науково-дослідне судно, викинуто на берег грузинський суховантаж «Кадор».

Спробуй і виграй!

«Голос України» знову проводить для своїх передплатників лотерею. Розігруватимуться найрізноманітніші товари. І все це завдяки нашим спонсорам:

77. Кам'янському заводу продтоварів, Черкаська область (директор Анатолій Іщук) — набір продовольчих товарів.

78. Черкаському КСП «Нектар» (директор Надія Горідько) —продукти бджільництва.

79. Черкаській агрофірмі «Біле озеро» (голова правління Любов Кононенко) — набір рибних консервів.

80. Черкаському науково-творчому підприємству «Арта» (директор Олександра Теліжко) — сувеніри сучасного декоративно-прикладного вжитку.

81. АТ «Ірклієвський маслосирзавод», Черкаська область (голова правління Іван Манько) — набір твердого сиру.

Любі друзі! Ви можете стати учасниками розіграшу нашої лотереї, якщо передплатите «ГУ», або «Голос України —Тиждень», або комплект видань «Газета «ГУ» — газета «Голос України — Тиждень» на 1998 рік. Надсилайте до редакції листи з позначкою «Лотерея «ГУ»-98», де вкажіть прізвище, ім'я та по батькові, а також копію передплатної квитанції. Розіграш — наприкінці січня 1998 року.

Друзі! Стежте за газетою. Щономера у нас збільшуватиметься асортимент товарів для розіграшу лотереї. Спробуйте і виграйте!

Передплата-98

У номер

Історія Еллади — як чинник взаємних симпатій

Сьогодні відвіданням Маріуполя завершиться триденний державний візит в Україну Президента Грецької Республіки Константиноса Стефанопулоса. За результатами візиту підписано низку україно-грецьких документів: міжурядові угоди про повітряне сполучення та науково-технічне співробітництво в галузі сільського господарства, а також консульський протокол між зовнішньополітичними відомствами двох країн.

— Наші політичні відносини — у відмінному стані, —заявив Константинос Стефанопулос на прес-конференції, яка завершувала перший день візиту. — Ми не маємо жодних суперечностей. Обидві країни є чинниками стабільності в Середземномор'ї та на Балканах, а також у регіоні Чорного моря й Причорномор'я.

Хоча, на думку глави Грецької держави, поки що «недотягують» до такої ідилії двосторонні економічні відносини. «Стану щасливий, якщо мій візит сприятиме їх покращенню», — зазначив Константинос Стефанопулос.

Учорашній день високий гість розпочав із зустрічі з Головою Верховної Ради України Олександром Морозом. Співрозмовники обмінялися думками про перспективи розвитку політичного та економічного україно-грецького співробітництва.

— Приємно, що відносини між нашими державами набули нині планомірного характеру, — зазначив під час розмови з високим гостем Олександр Мороз. —Спілкуючись з нашими колегами з грецького парламенту під час різноманітних міжнародних форумів, завжди знаходимо порозуміння з принципових питань. Важливо, що маємо духовну основу для міцної дружби —православ'я. Велику роль у ставленні українців до вашої країни відіграє й те, що історію світу наші діти починають вивчати з історії Греції...

Після зустрічі з Олександром Морозом Константинос Стефанопулос виступив на сесійному засіданні Верховної Ради.

Німці приємно вражені

В Україні перебуває делегація Бундестагу на чолі з професором Гердом Вайскірхеном. Вона складається переважно з членів міжпарламентської групи «Німеччина—Україна». Основна мета візиту — вивчити можливості нашої країни для подальших контактів з Європою: і економічних, і політичних. Делегація відвідала кілька міст України, де цікавилася міжетнічними стосунками. Депутати Бундестагу пообіцяли сприяти розв'язанню проблеми остарбайтерів та жертв єврейського Голокосту. Також гості представили кілька освітніх програм, запропонували здійснювати обмін студентами між українськими та німецькими університетами.

Під час візиту відбулася зустріч у Комітеті у закордонних справах та зв'язках з СНД. Голова комітету Борис Олійник зазначив, що з Бундестагом у Верховної Ради України давні й добрі зв'язки. Борис Олійник і голова міжпарламентської групи «Україна—Німеччина» Тарас Кияк відповіли на велику кількість запитань німецьких колег. Дуже цікава дискусія розгорнулася навколо відносин України і НАТО, України та СНД. Герд Вайскірхен наголосив, що «у Німеччині дуже вражені тими великими кроками вперед, які роблять у вашій країні».

Парламентська хроніка

...Пристрасті гілок влади

(Початок на 1-й стор.).

Депутати доволі швидко затвердили запити до високих осіб і вирішили надати слово для заяви голові Комітету з питань законодавчого забезпечення свободи слова та засобів масової інформації Віктору Понеділку. (Про необхідність такої заяви голови комітетів та керівники депутатських груп і фракцій говорили напередодні під час наради у Голови Верховної Ради).

В. Понеділко зачитав текст проекту заяви, в якій, зокрема, сказано, що останнім часом розгорнуто кампанію проти Верховної Ради України, триває її грубе і відверте шельмування та дискредитація. До кампанії намагаються залучити численні засоби масової інформації. Парламент голослівно звинувачують у важкому соціально-економічному стані та інших бідах, перешкоджанні уряду проводити економічні реформи. Свідомо перекручується зміст Конституції та чинного законодавства, дається спотворена оцінка взаємовідносин між гілками влади. Хоч як прикро, —підкреслювалося в проекті заяви, — очолювали цю кампанію Президент України та його адміністрація. Далі було наведено як приклад виступ глави держави 11 грудня на Всеукраїнському економічному форумі журналістів.

Проте текст заяви затвердити не вдалося. Проти проголосувала більшість депутатів з Аграрної партії України, Руху, «Конституційного центру» та «Реформ».

Голова Комітету з питань депутатської етики, Регламенту та забезпечення депутатської діяльності Петро Шейко у своєму виступі звинуватив у всіх «гріхах» керівництво Верховної Ради і депутатів.

Народний депутат Ніна Марковська, медик за фахом, звернула увагу депутатів на певні тривожні симптоми у поведінці Президента і запропонувала, щоб міністр охорони здоров'я повідомив Верховній Раді про стан здоров'я Л. Кучми.

Намагання президентської команди оздоровити суспільство за допомогою Олега Литвака на посаді Генерального прокурора підтримки у сесійному залі не знайшло — цю кандидатуру підтримали лише 199 депутатів.

Потім Верховна Рада приступила до розгляду проекту закону «Про внесення змін та доповнень до Закону України «Про цінні папери і фондову біржу». Із співдоповідями виступили міністр фінансів Ігор Мітюков та народний депутат Ігор Квятковський.

Після перерви сесія розглянула проект закону про внесення змін та доповнень до Закону «Про цінні папери і фондову біржу». Сумніви й застереження викликали положення про закордонні позики. На думку більшості промовців, варто робити ставку на позики внутрішні. Зрештою компромісною виявилася така позиція: якщо використання зовнішніх позик поставити під надійний контроль, то вони можуть бути на користь. Хоча далеко не для всіх цей аргумент був переконливий. Тож проект закону в першому читанні було проголосовано лише з третього разу.

З більшою одностайністю приймали закон про лізинг. Можливо, тому, що це було третє читання. З 33 пропозицій та доповнень після другого читання під час його доопрацювання було враховано більш як 20, що дало змогу максимально зблизити спірні позиції. Певну роль відіграв і лист Прем'єр-міністра до парламенту, текст якого зачитав Олександр Мороз. Валерій Пустовойтенко просив депутатів прискорити прийняття закону, щоб уряд міг терміново вжити заходів для поліпшення фінансування сільськогосподарського виробництва. Закон прийнято в цілому.

З ним тісно пов'язаний і проект закону про внесення змін до Закону «Про оподаткування прибутку підприємств» (щодо лізингу сільськогосподарської техніки вітчизняного виробництва). Тут позиції та оцінки досить різко розійшлися. В основному дебатувалося питання — кому корисні податкові пільги: якщо банкам — одне, якщо вітчизняним підприємствам — інше. Зрештою дійшли згоди, що з прийняттям закону вдасться підштовхнути «лежаче» сільськогосподарське машинобудування, і сільськогосподарське виробництво в цілому, які перебувають на межі банкрутства. Проект відправлено на доопрацювання, після чого його мають внести на повторне перше читання.

Гострою була дискусія і довкола проекту закону про внесення змін до Закону «Про джерела фінансування дорожнього господарства України» (друге читання). З двох пропозицій — продовжити дію нинішнього закону і внести зміни щодо фінансування фонду шляхового будівництва — жодна не здобула одностайної підтримки. Розв'язання питання, по суті, зайшло у глухий кут. До перерви сесія так і не змогла дійти якогось певного рішення.

Володимир КОРОЛЮК, Іван ДМИТРЕНКО.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ГАЗ НАШ, А ГРОШІ ЧУЖІ

***На розробку** і освоєння запасів газу у Дніпровсько-Донецькому басейні України протягом найближчих 1,5 року має намір інвестувати $50 млн. британська «British petroleum»@. Про це повідомив у інтерв'ю агентству «Інтерфакс-Україна» голова Державного комітету України з геології і використання надр Сергій ГОШОВСЬКИЙ.*

Він відзначив, що такої домовленості досягнуто під час зустрічі Прем'єр-міністра України Валерія Пустовойтенка з керівним директором компанії «British petroleum» Діком Олвером.

Як відзначив С. Гошовський, всього для освоєння запасів в Дніпровсько-Донецькому басейні потрібно, за оцінками експертів, $ 22,5 млрд.

Під час зустрічі В. Пустовойтенка з Д. Олвером досягнуто угоди про створення протягом найближчих днів спільної робочої групи для підготовки програми про наміри компанії «British petroleum».

Як підкреслив С. Гошовський, ця програма передбачає комплекс заходів з пошуку, розвідки і розробки родовищ газу, а також його переробки в Дніпровсько-Донецькому басейні.

«British petroleum» проводить роботи з оцінки потенціалу покладів газу в Дніпровсько-Донецькому басейні з березня 1997 року. За попередніми оцінками експертів, у басейні нерозкриті резерви газу обсягом 600 куб. м і 500 млрд. куб. м розвіданих запасів газу в родовищах, які потребують розробки.

Представники «British petroleum» висловили впевненість, що в разі створення необхідних умов для інвестицій і застосування відповідної технології вони зможуть довести до 2015 року видобуток газу в басейні до 50 млрд. куб. м щорічно.

На даний момент в Україні видобувають майже 17 млрд. куб. м газу щорічно. Споживання газу в 1996 році становило 86 млрд. куб. м.

КАНДИДАТСЬКОГО ПОЛКУ ПРИБУЛО

Зареєстровано списки десяти партій і блоків

Вибори-98

На черговому засіданні 15 грудня Центральна виборча комісія одностайно ухвалила рішення про реєстрацію списків кандидатів у народні депутати України від виборчого блоку Соціалістичної та Селянської партій України «За правду, за народ, за Україну!». Після отримання реєстраційного свідоцтва Олександр Мороз, зокрема, сказав, що треба дбати про чистоту формування влади в суспільстві; партії повинні йти до людей і переконувати їх брати участь у формуванні владної структури на законодавчому рівні. Олександр Мороз відзначив плідну, інтенсивну роботу ЦВК, яка в короткий термін змогла розгорнути повноцінну діяльність. Олександр Олександрович побажав успіхів на виборах усім партіям і блокам.

Голова ЦВК Михайло Рябець вручив реєстраційне свідоцтво лідерові Народно-демократичної партії Анатолієві Матвієнку. М. Рябець наголосив на тому, що ЦВК здійснить усі заходи для проведення виборів у визначені строки, і запевнив присутніх, що з боку ЦВК не буде жодної упередженості до будь-якої політичної партії. У свою чергу керівники політичних організацій були одностайні у визначенні важливості передвиборчої ситуації. Також було прийнято рішення про реєстрацію уповноважених осіб від цих організацій.

Того ж дня Центральна виборча комісія зареєструвала списки кандидатів у народні депутати від виборчого блоку «СЛОн - Соціально-Ліберальне об'єднання», виборчого блоку «Партія праці та Ліберальна партія - Разом», Всеукраїнської партії трудящих, Партії зелених, Партії національно-економічного розвитку України.

Отже, передвиборчий марафон уже розпочали 10 політичних організацій.

На знімку: вручення реєстраційного свідоцтва блоку Соціалістичної і Селянської партій на вибори 29 березня 1998 р.

Заробили, та не отримали

На пропозицію народних депутатів України публікуємо дані Національного банку про стан заборгованості з виплати заробітної плати загалом по Україні

Затримки виплати заробітної плати по Україні *)

(в млн. гривень)

	на 1 грудня 1997 року Загальна сума заборгован.	на 6 грудня 1997 року Загальна сума заборгован.	на 11 грудня 1997 року Загальна сума заборгован.
Усього по Україні	4931.1	4941.9	5012.6
в тому числі:			
— за бюджетними організ.	753.0	793.4	810.1
— за небюджетними організ.	4178.1	4148.5	4202.5
За всіма підприємствами і організаціями терміном:			
— до місяця	408.1	404.3	429.2
— від 1 до 2 місяців	452.4	459.8	458.1
— від 2 до 3 місяців	509.7	527.5	531.0
— понад 3 місяці	3560.9	3550.3	3594.3

ЗАТРИМКИ ВИПЛАТИ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ ПО УКРАЇНІ

станом на 11 грудня 1997 року по всіх організаціях і установах

(млн. грн.)

	Загальна кількість випадків	Загальна сума заборгованості	Прострочена заборгованість у заробітній платі з причин: відсутність коштів на коррахунках банку		відсутність коштів на рахун. підприємств, установ, організацій		відсутність готівки в банках у зв'язку з несвоєчасним завезенням з вини рег. управ. НБУ		Інші причини	
			кількість	сума	кількість	сума	кількість	сума	кількість	сума
Республіка Крим	2256	183.6	0	0.0	2222	183.4	0	0.0	34	0.1
Вінницька	11217	156.5	0	0.0	11217	156.5	0	0.0	0	0.0
Волинська	11809	111.4	0	0.0	11807	111.4	0	0.0	2	0.0
Дніпропетровська	7883	523.3	0	0.0	7863	523.2	0	0.0	20	0.0
Донецька	14707	715.7	0	0.0	14658	715.6	0	0.0	49	0.0
Житомирська	9530	122.6	0	0.0	9527	122.6	0	0.0	3	0.0
Закарпатська	1610	36.9	0	0.0	1610	36.9	0	0.0	0	0.0
Запорізька	5580	211.2	0	0.0	5093	210.7	0	0.0	487	0.5
Івано-Франківська	1918	117.9	0	0.0	1913	117.8	0	0.0	5	0.1
Київська	11145	320.1	0	0.0	8974	314.8	0	0.0	2159	5.27
Кіровоградська	8934	145.5	0	0.0	8934	145.5	0	0.0	0	0.0
Луганська	7345	440.7	0	0.0	7238	440.6	0	0.0	109	0.2
Львівська	16100	216.3	0	0.0	15485	215.8	0	0.0	615	0.4
Миколаївська	3217	134.5	0	0.0	3092	134.1	0	0.0	125	0.4
Одеська	5796	158.5	0	0.0	5474	157.8	0	0.0	322	0.7
Полтавська	2668	148.7	0	0.0	2668	148.7	0	0.0	0	0.0
Рівненська	10192	125.1	0	0.0	10192	125.1	0	0.0	0	0.0
Сумська	1386	155.0	0	0.0	1386	155.0	0	0.0	0	0.0
Тернопільська	1900	116.2	0	0.0	1894	116.1	0	0.0	6	0.0
Харківська	12229	281.6	0	0.0	12009	281.53	0	0.0	220	0.2
Херсонська	6465	117.2	0	0.0	6331	117.0	0	0.0	134	0.1
Хмельницька	10583	144.1	0	0.0	10581	144.1	0	0.0	2	0.0
Черкаська	3572	126.5	0	0.0	3514	126.3	0	0.0	58	0.1
Чернівецька	7958	71.6	0	0.0	7844	71.3	0	0.0	114	0.3
Чернігівська	16210	132.3	0	0.0	16210	132.3	0	0.0	0	0.0
ВСЬОГО	192212	5012.6	0	0.0	187736	5004.1	0	0.0	4464	8.5

*) без урахування виплат зарплати з виручки, розрахунків натурою, нарахованих сум податків, а також інших безготівкових перерахувань заробітної плати.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України, що передбачають безспірне списання (стягнення) коштів з рахунків юридичних осіб та фізичних осіб — суб`єктів підприємницької діяльності у банках

З метою обмеження застосування уповноваженими органами державної влади права безспірного списання (стягнення) коштів, що знаходяться на рахунках юридичних осіб та фізичних осіб — суб`єктів підприємницької діяльності у банках, та у зв`язку з внесенням змін до статті 381 Цивільного кодексу Української РСР та до статті 24 Закону України «Про підприємства в Україні» Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до деяких законів України такі зміни:

1. У частині першій статті 14 Закону України «Про ціни і ціноутворення» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1990 р., №52, ст.52, ст.650) слова «у безспірному порядку» замінити словами «за рішенням суду (арбітражного суду)».

2. У абзаці шостому частини другої статті 48 Закону України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., №25, ст.281; Відомості Верховної Ради України, 1994 р., №27, ст.222) слова «у безспірному порядку стягувати штраф» замінити словами «стягувати за рішенням суду (арбітражного суду) штраф».

3. Пункт 3 статті 25 Закону України «Про обмеження монополізму та недопущення недобросовісної конкуренції у підприємницькій діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., №21, ст.296; 1995 р., №28, ст.202) викласти у такій редакції:

«3. У разі відмови підприємця від сплати штрафу та пені стягнення проводиться за рішенням суду (арбітражного суду)».

4. Друге речення частини четвертої статті 26 Закону України «Про об`єднання громадян» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., №34, ст.504) викласти у такій редакції: «Незаконні надходження вилучаються за рішенням суду у порядку, встановленому законом, і зараховуються до Державного бюджету України».

5. У пункті 6 статті 10 Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., №36, ст.524) слово «безспірному» замінити словом «судовому».

6. У частині другій статті 35 Закону України «Про пожежну безпеку» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., №5, ст.21) слова «керівниками цих органів» замінити словами «у судовому порядку».

7. У частині п`ятій статті 47 Закону України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., №27, ст.218) слова «у безспірному порядку державною податковою інспекцією» замінити словами «у судовому порядку».

8. У частині третій статті 3 Закону України «Про відповідальність підприємств, їх об`єднань, установ та організацій за правопорушення у сфері містобудування» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., №46, ст.411) слова «в безспірному порядку відповідною державною податковою інспекцією» замінити словами «за рішенням суду (арбітражного суду)».

9. У частині другій статті 7 Закону України «Про транспорт» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., №51, ст.446) слово «безакцептному» виключити.

10. У частині третій статті 31 Закону України «Про захист від недобросовісної конкуренції» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., №36, ст.164) слова «у безспірному» замінити словами «та пеню у судовому».

11. У абзаці шостому частини четвертої статті 27 Закону України «Про рекламу» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., №39, ст.181) слово «безакцептному» замінити словом «судовому».

12. У Законі України «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., №51, ст.292):

частину третю статті 11 викласти у такій редакції:

«Штрафи, накладені Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку, стягуються у судовому порядку»;

частину шосту статті 12 виключити.

13. У статті 14 Закону України «Про державний матеріальний резерв» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., №13, ст.112) пункт 16 виключити.

У зв`язку з цим пункт 17 вважати пунктом 16.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня опублікування.

2. Кабінету Міністрів України та Національному банку України у місячний строк з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ, 18 листопада 1997 року.
№ 642/97-ВР.

Згідно з Регламентом Верховної Ради України, закони та інші акти, надруковані в «Голосі України», є офіційною публікацією.

З декларації про доходи

Народного депутата Анатолія Пейгалайнена

Загальна сума сукупного доходу за 1996 р. становила:

мого — 8934 грн., членів сім'ї (дружини) — 1179 грн. Сплачено податків: мною — 1572 грн., дружиною — 136 грн.

Нерухомого майна (земельної ділянки, житлового будинку, квартири, дачного будинку, гаражу), транспортних засобів у приватній власності не маємо. Не маємо також цінних паперів, паїв, у тому числі за кордоном.

Грошових коштів на рахунках у банках та інших фінансово-кредитних установах: у мене — нема, у членів сім'ї (дружини) — 16 грн.

Народного депутата Володимира Шевченка

Загальна сума сукупного доходу за минулий рік становила 8774,61 грн.

Нерухомого майна, транспортних засобів у приватній власності, вкладів та цінних паперів не маю.

Народного депутата Федора Судницина

Загальна сума нарахованих грошових виплат за 1996 р. становила 8697 гривень. З них мною сплачено податків 1502 гривні.

Дохід від роботи за сумісництвом, за договорами цивільно-правового характеру, за виконання разових та інших робіт у 1996 р. становив 18 гривень.

Доходів, винагород, виплат за кордоном або від іноземних урядів чи організацій не отримував. Валютних рахунків в іноземних або вітчизняних банках нема. Маю 5 акцій номінальною вартістю 1,05 гривні, доходи з них за 1996 рік становили 12 гривень.

Інших грошових вкладів у банках, цінних паперів, транспортних засобів, житлового або дачного будинку, земельної ділянки не маю.

Проживаю з родиною у 2-кімнатній квартирі (неприватизованій), житловою площею 29,2 $м^2$, яку отримав 1987 року.

У номер

● *Київ*

Поспішайте списати борги

Кабінет міністрів України видав постанову про проведення взаємозаліків з погашення заборгованості установ та організацій, що фінансуються з бюджету, за споживані тепло- і електроенергію, природний газ, водопостачання і водовідведення.

Цією постановою уряд дозволив Міністерству фінансів і облдержадміністраціям провести, як виняток, до 25 грудня 1997 року взаємозаліки з погашення заборгованості бюджетних установ та організацій за споживані енергоносії і комунальні послуги, заборгованості бюджетів за різницею в цінах, заборгованості, пов'язані з їх державним регулюванням, за природний газ і житлово-комунальні послуги, надані населенню, в рахунок недоїмки у платежах до місцевих і держбюджетів, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

● *Харків*

Зима лютішає — ситуація складнішає

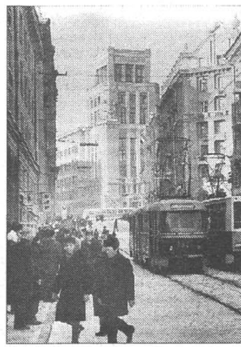

Через сильні морози й сніги в Харківській області припинено навчання у школах, з перебоями працює транспорт. До деяких магазинів неможливо завезти навіть хліб.

З метою економії енергоресурсів до багатьох мікрорайонів не постачають гарячу воду. І хоча міські служби протягом доби зуміли розчистити від снігу майже всі центральні автомагістралі, але це не рятує. Брак коштів на придбання газу, палива для електростанцій може ускладнити й без того важку ситуацію.

* * *

А тим часом, як повідомляє Державна пожежна охорона, за минулий тиждень в країні сталося 9 пожеж, на яких загинуло 16 осіб, серед них 1 дитина. Постраждало 7 чоловік, серед них 3 — діти. Лише за добу (15. XII) у вогні загинуло 6 чоловік.

Любіть Україну більше, аніж своє «я»

ТРИВАЄ сьомий рік незалежності України, сьомий рік становлення і розвитку української державності. Багато це чи мало? З точки зору глобальної історії людства, це лише мить. А виходячи вже із сучасних політичних процесів, напрошуються зовсім інші аналогії. Візьмемо п'ятирічний відбудовчий період 1945—1950 рр. по закінченні Великої Вітчизняної війни і шестирічний період розвитку України після розпаду Радянського Союзу. За суттю розв'язуваних проблем вони дуже схожі: відбудова економіки, піднесення життєвого рівня народу. А за результатами, за наслідками — діаметрально протилежні. Чому?

Після війни країна була знекровлена і зруйнована. Більшість чоловіків загинули на полях битв. На тендітних жіночих плечах піднімали господарство. Але вже 1950 року (лише за п'ять років) вдалося досягти обсягів промислового виробництва останнього передвоєнного 1940-го.

А нині ні війни, ні землетрусів, ні повеней, а ситуація за шість років не поліпшилася, навпаки, обсяги виробництва мають стабільну тенденцію до зниження.

Цілком закономірне запитання — що допомогло тоді вирвати економіку з руїн за п'ять років і що заважає сьогодні? Гроші? Але їх немає і нині, а тоді тим паче не було. Тоді ми були одні. Сьогодні весь світ нам допомагає. І розвинені західні країни, і Міжнародний валютний фонд, і Світовий банк реконструкції і розвитку. Але вся допомога йде, немов у пісок. Зростає тільки зовнішній державний борг, що становить сьогодні вже близько 10 млрд. доларів.

***Для довідки.** У перший рік незалежності Україна вступила з нульовим зовнішнім боргом. Інакше кажучи, кожен рік незалежності додавав нам 1,5 млрд. доларів зовнішнього боргу. А ситуація не поліпшилася — погіршилася.*

Цьому можна, звісно, дати поверхневі теоретичні пояснення. Наприклад, що ми нині змушені в паралельному режимі розв'язувати дві суперглобальні проблеми: становлення та зміцнення нашої державності і питання економічної трансформації суспільства. Що на момент розпаду Союзу на території України замкнений технологічний цикл був тільки по 15—20 відсотках продукції, що випускалася. Що на території України є військово-промисловий комплекс і вугільна промисловість, яка дихає на ладан. Що у спадок від колишнього Радянського Союзу нам дісталася дуже деформована економіка з очевидним перекосом у бік галузей військово-промислового комплексу, видобувної промисловості, важкої індустрії. Можна, звісно, знаходити пояснення ще і ще. Але, мабуть, не це головне.

А головне в тому, що в той далекий післявоєнний період було у народу щось значно більше. Була колосальна віра людей у свою державу, в свою владу, в ту політику, що її держава проводить. І ця віра, і величезна любов до своєї Батьківщини, до свого народу дали змогу не тільки вистояти і перемогти в роки Великої Вітчизняної війни, а й здолати розруху, голод, холод у не менш жорстокий післявоєнний період. І тим самим вирвати країну з руїн за найкоротший історичний період — лише за п'ять років.

Хоч як сумно, але тепер такої віри немає. Як немає згуртованості суспільства, всього українського народу. Його націлення на зміцнення могутності нашої держави і якнайшвидшого виходу з кризи.

Ясно, що раніше було простіше досягти єдності суспільства за рахунок єдиної ідеології, єдиного мислення. Бо до того, хто мислив не так, як усі, враз вживали відповідних каральних санкцій. Тепер усі заборони рухнули. Свобода думки. Свобода слова. Свобода вибору ідеології. Ніхто не забороняє мислити по-різному. Висловлювати різні точки зору. Сперечатися за різні позиції. Але це в жодному разі не означає, що нині не можна досягти єдності та консолідації у суспільстві. Можна.

Взяти, наприклад, ті самі Сполучені Штати Америки. На території цієї країни проживають люди з усього світу, не тільки різних національностей, а й різних рас. Попри те, що американці дуже різні — і мова, і культура, і релігія, їх об'єднує одне: величезне почуття патріотизму і любові до своєї країни. На чому грунтується цей патріотизм, ця любов? На визнанні державою різноманіття форм власності, права свободи слова і свободи думки. Вона не нав'язує своїм громадянам роботу, а навпаки, створює сприятливі умови, щоб кожна конкретна людина в міру своїх сил і можливостей могла максимально реалізувати і свої реальні, і потенційні фізичні, інтелектуальні та творчі можливості в тій сфері, де їй насамперед це вигідно економічно. І держава постійно розширює можливості реалізації людини як особистості.

Тому і в Україні, керуючись розумом, відштовхуючись від Конституції, яка вперше звела все наше суспільство до спільного політичного знаменника в позначенні стратегічних перспектив розвитку, об'єднувальним, консолідуючим імпульсом має бути визнання всіма політичними силами, всіма політичними партіями та рухами закріпленого у Конституції багатоманіття форм власності — і державної, і комунальної, і акціонерної, і приватної тощо.

А в нас одна партія виступає тільки за державну форму власності на засоби виробництва. Друга, всупереч їй, відстоює виняткову приватну. Третя — виступає тільки за колгоспи. Четверта — визнає лише фермерські господарства. Спочатку на догоду одній партійній ідеології, ламаючи людські долі, людей палицями заганяли в колгоспи. А тепер на догоду іншій ідеології колгоспи розганяють. А люди, як і їх інтереси, і їх здібності, зовсім різні.

Одні хочуть працювати в колективних господарствах, інші — у фермерських. Одні — на державних підприємствах, інші — на приватних. Чому на догоду тим чи тим ідеологічним постулатам різних політичних партій ми маємо змушувати людей робити те, чого вони не хочуть і до чого вони не прагнуть і не здатні? Чому не надати кожному право вибору, де і як йому працювати, де і як повніше реалізувати свій внутрішній потенціал, себе як особистість?

Гадаю, визнання прав усіх і кожного надзвичайно справедливе і буде першим компромісом, причому не так ідеологічним, як життєвим, який і сприяв би об'єднанню та консолідації всього суспільства.

А далі, відштовхнувшись від цього, рухаючись уперед, можна було б конструктивно дискутувати, полемізувати і знаходити компроміси ще з двох спірних питань.

Перше. Співвідношення різних форм власності в економіці. Підприємств яких форми власності, наприклад, державної чи приватної, має бути більше, а яких менше? В яких вони мають бути пропорціях? У яких галузях має превалювати та чи та форма власності? Хоча, як показує досвід інших розвинених країн, це співвідношення динамічне. В різні періоди часу в різних галузях, як і загалом в економіці, воно може змінюватися в той чи той бік.

Причому якщо в нас під час зміни форм власності багато політичних сил розглядають передусім ідеологічну спрямованість, то в західних країнах в основу покладено насамперед економічну доцільність і вищі інтереси держави. Якщо, приміром, якісь підприємства в якійсь конкретній галузі не прибуткові, а отже економічно не вигідні приватному виробникові, а для життєдіяльності держави вони вкрай необхідні, то вони переходять у власність держави, і сама держава сприяє їхньому розвиткові.

Друге, про що можна і треба дискутувати, то це про міру втручання держави в економіку. Чи потрібні державні регулятори і стабілізатори в економіці? Якщо так, то якою мірою? Хоча, як показує узагальнений світовий досвід, має бути розумне поєднання елементів державного регулювання економіки з економічною свободою підприємств і організацій.

Є ще один тонкий політичний нюанс, який не можна залишити осторонь. Дуже погано, що багато з того, що було хорошого в минулому житті, ми відкинули як непотріб. Перша теза, яку треба негайно поновити: в державі не повинно бути жодних політичних сил, які працюють на її руйнацію. Ідея зміцнення нашої державності має бути наріжним каменем у діяльності будь-якої політичної партії, що претендує на владу в країні. І далі, як і в умовах колишнього Радянського Союзу, партії, що відкрито працюють на руйнацію держави, слід поставити поза законом і заборонити незалежно від їхньої ідеологічної орієнтації.

Якщо ми справді хочемо не на словах, а на ділі, щоб наша держава міцніла й процвітала, то найголовнішою ідеологією в діяльності будь-якої політичної партії має бути ідеологія зміцнення нашої державності. Все решта вторинне.

Часто, кажучи про високий рівень розвитку економіки в тій самій Америці, ми підкреслюємо, що в Сполучених Штатах і пересічний американець, і великий промисловець, і політик, і навіть сам президент боїться не так ЦРУ — аналога нашої СБУ або ФБР, а податкових служб. Бо ухилення від податків там не тільки спричиняє економічні та кримінальні санкції, це є крахом і політичною смертю як для пересічного політика, так і для самого президента.

І ось тепер, коли в нас Державна податкова адміністрація починає ставати на ноги, коли зростає ефективність збирання податків і залучається в сферу оподаткування «тіньовий» бізнес, поповнюючи доходну частину бюджету, в засобах масової інформації розпочалося паплюження податкової адміністрації з метою створення негативної громадської думки про діяльність податкових служб.

Ми маємо зрозуміти головне: щоб було наповнення державного бюджету, а звідси вчасна виплата заробітної плати, пенсій, соціальних допомог, щоб існувала держава, в країні податки мусять платити всі. І розв'язання цього питання — першорядне завдання Державної податкової адміністрації.

Податки великі, але це не вина податкових служб. Вони їх не встановлюють. Це прерогатива парламенту та уряду. Завдання податкових служб — змусити платити податки всіх і кожного, попри звання і посади, в чіткій відповідності до чинного законодавства.

Успішно розв'язати це завдання Державна податкова адміністрація зможе за наявності висококваліфікованих кадрів, за доброї технічної оснащеності. Витративши на фінансування податкових служб у цілому по країні кілька десятків мільйонів гривень, ми тим самим забезпечимо надходження в бюджет мільярдів «тіньових» грошей. У контексті цього хотілося б, щоб під час обговорення держбюджету в другому читанні більшість депутатів зайняли воістину державну позицію і підтримали б пропозицію голови Державної податкової адміністрації М. Азарова про відповідне фінансування.

Наостанок хочу звернутися до всіх і передусім до можновладців. Любіть Україну більше, аніж своє «я». Більше, аніж самих себе. І тоді ми все здолаємо. Все в нас, у наших дітей та онуків буде. Ми збудуємо прекрасне життя і житимемо в чудовій країні.

Михайло ЧЕЧЕТОВ,
народний депутат України, заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань економічної політики та управління народним господарством.

Читацький мікрофон

Знаю вас краще, ніж ви самі себе

Регулярно слухаю і дивлюся сесійні засідання Верховної Ради України. Кожного депутата не тільки упізнаю по голосу, а наперед знаю, що він скаже. І вже визначилася, за кого віддам свій голос. Не можу бути байдужою до долі своєї держави, а тому пропоную на видному місці в сесійній залі, так, щоб і телеглядачам було видно, великими літерами написати: не вбий, не вкради, не бреши, не служи багатству.

Агнеса БОЙКО,
пенсіонерка, лікар за фахом.

Київ.

Пани б'ються...

Дивує недисциплінованість окремих народних обранців. Мало того, що не всі з'являються на сесійні засідання, так вони ще й бійки затівають. Соромно дивитися на тих, кого ми вважали найгіднішими!

І. ВЛАСЮК, В. ТРОХИМЧУК, В. КАЗЬМИРУК,
ветерани праці.

Кременчуки
Красилівського району
Хмельницької області.

Звітуйте про свою роботу!

У мене великі претензії до народних депутатів. Свого часу вони нам представили чудові програми, їм повірили і проголосували за них. І що? Життя наше стало нестерпне, людям іноді ні за що купити хліба.

Незабаром нові вибори. Голосуватиму тільки в тому разі, якщо нинішній парламент прийме закон, за яким новообраний депутат через півроку—рік звітуватиме перед народом про виконання своєї передвиборної програми.

С. ТРИКИША.

Овруч
Житомирської області.

А хліб їмо різний

Чому наші урядовці не одержують такі ж зарплати, як ми? Вважаю, це було б справедливо, бо тоді вони більше думали б, як покращити життя народу. Доки самі не скуштують того хліба, що ми щодня їмо, вони нас не розуміють. А ще хочу спитати, навіщо кожному депутатові по кілька радників? Ми ж до Верховної Ради обирали розумних депутатів без радників. Якщо він сам не розбирається у тому, що народові болить, то й радники не допоможуть.

В. ШЕВЧУК.

Черкаси.

Мал. Леоніда ТЕЛЯТНИКОВА.

Може, буде й вудочка...

КАЖУТЬ, щоб задовольнити не дуже ситого, є два шляхи: або дати йому рибину, або дати вудочку. З цієї простої істини виходить, що вудочка все-таки краще, ніж реальний кусень хліба. Чомусь згадалася ця мудрість, коли інформаційні агенції повідомили про результати недавньої зустрічі на найвищому рівні між США і Європейським союзом, де вони виступили із спільною заявою про підтримку економічних, політичних і соціальних реформ в Україні.

У цьому документі відзначається, що США і ЄС надаватимуть нашій державі допомогу в її планах щодо реструктуризації енергетичного сектора, координуватимуть свої програми з підтримки у реформуванні системи управління на державному і місцевому рівнях, а також у галузі розвитку малого бізнесу, освіти та фінансовій реформі. З метою зміцнення ядерної безпеки України учасники форуму висловилися за продовження надання допомоги програмі закриття до 2000 року Чорнобильської АЕС.

Цікаво, що з часу проголошення незалежності Україна одержала від Європейського союзу 4,6 мільярда, а від США — 2,18 мільярда доларів.

Така увага з боку Сполучених Штатів і Європейського союзу до України саме зараз зовсім не випадкова. Адже на кінець грудня — початок січня заплановано підписання угоди про партнерство і співробітництво між Україною і ЄС, до якої сторони йдуть уже понад три роки. І хоча цей документ поки що не ратифікувала єдина країна — Португалія, фахівці стверджують, що найближчим часом у ньому буде поставлено останню крапку.

Звичайно, підписання угоди буде важливою політичною і юридичною базою для розвитку відносин між Європою, що об'єднується, і Україною, яка, набиваючи собі синців і гуль, все-таки рухається шляхом реформ. І хоч це не буде, принаймні в найближчому майбутньому, гарантією того, що Україна стане членом європейського простору, куди вливаються її найближчі сусіди, в тому числі країни Балтії, але стане вудочкою, яка сприятиме досягненню цієї стратегічної мети.

Тому зрозуміло, чому ми прагнемо інтеграції в усі європейські структури. Тому так важливо знайти порозуміння з ЄС, хоч претензій в обох сторін більш ніж достатньо. Якщо європейська спільнота закликає Україну зміцнити економічну стабільність, поліпшити інвестиційний клімат і не створювати ребусів постійною зміною правил чи тарифів, то українська сторона має претензії до європейців, які не гребують дискримінаційними заходами і обмеженнями для наших експортерів і фінансистів. Адже правда, що українські товари з об'єктивних причин дешевші, ніж європейські, проте не поступаються їм якістю.

Але, як кажуть, хто старе поминає... Тим паче, що обидві сторони прагнуть якомога швидше розв'язати проблеми — зрозуміло, на взаємній основі. Угода про партнерство і співробітництво об'єктивно має сприяти підвищенню привабливості України для іноземних інвестицій, співробітництву підприємств малого і середнього бізнесу ЄС і нашої країни, змусить обидві сторони дотримуватися спільних правил захисту інтелектуальної власності, забезпечуватиме юридичний захист підприємствам, передбачає взаємодію у боротьбі з організованою злочинністю, контрабандою і «відмиванням» злочинно здобутих грошей та інше.

Звичайно, документ ще доопрацьовується, але не підписати його вже не можна. Тож перед нами перспектива, що відкриває великі можливості для зближення України з Європою, її входження у систему світового господарювання.

Валентина ПИСАНСЬКА.

А Франції на всіх не вистачає

ТІ, ХТО часто подорожують до Франції, мабуть, з цікавістю поставилися до повідомлення, що незабаром у цій країні законодавство про громадянство та імміграцію зазнає певних змін. Але незначних.

Воно й не дивно. Адже Франція — не країна іммігрантів, як, наприклад, Сполучені Штати. А якщо і надає окремим іноземцям право на постійне місце проживання, то цей процес називається «залишковою імміграцією». Іншими словами, Франція гостям рада, але якщо вони вчасно повертаються додому...

Зміни стосуватимуться передовсім процедури надання громадянства та права на постійне місце проживання. Щодо першого, то, мабуть, взагалі не всі зрозуміють причину дискусії. Як пояснив консул Посольства Франції в Україні пан Ксав'є де Горгет д'Аргев, за законом Паскуа 1993 року, особа, що народилася у Франції від іммігрантів і постійно мешкала тут хоча б п'ять років, після досягнення 18 років зобов'язана... офіційно звернутися з проханням про надання їй громадянства. Але нині засумнівалися: навіщо зайві церемонії, хіба не буде простіше зробити цю процедуру автоматичною?

Інший законопроект має стосунок до віз та права на проживання у Франції. Коли міністр внутрішніх справ Франції Жан-П'єр Шевенман представляв цей проект, то відзначив, що він є «справедливий і відповідає національним інтересам». «Усі знають, що не імміграція спричиняє безробіття, — заявив він. — Проте масове безробіття змушує з особливою увагою поставитися до проблем імміграції».

Нині у країні мешкає близько 4,5 млн. легальних іммігрантів і можна тільки здогадуватися, скільки нелегальних. Тим часом навколишній світ змінюється, змінюються й ідеологічні та політичні розбіжності між політичними партіями Франції щодо цього питання. Нинішній проект — спроба досягти консенсусу і адаптувати законодавство до сучасних вимог.

Так, дедалі більшої популярності набуває так зване «вселенське родичання», тобто коли громадяни Франції одружуються з громадянами іншої країни. Якщо ми добре вивчимо свої генеалогічні дерева, то, з'ясуємо: майже в кожного третього є родичі за кордоном і, мабуть, у кожного десятого — у Франції. (Пам'ятаєте? Усе почалося з дочки Ярослава Мудрого). Якщо родичі близькі, то за новим проектом, ви маєте змогу отримати річний дозвіл на постійне місце проживання у Франції. Цей документ може полегшити життя десятків тисяч іноземців, яких досі вважали порушниками закону.

Щодо надання віз, то тут, коли вже й будуть зміни, то, ймовірно, вони полегшать життя туристам. Поки що не зрозуміло, як нове законодавство вплине на боротьбу з нелегальною імміграцією. А вона продовжує залишатися головним болем Франції. На щастя, Україна не потрапила до чорного списку країн—постачальників іммігрантів у Францію. На щастя, бо завдяки цьому отримати візу в консульстві Франції досить легко. Тільки торік видано 55 тисяч віз — майже всі короткочасні й туристичні. Як відзначив пан де Горгет д'Аргев, консульство в Україні — одне з п'яти французьких у світі, де видають найбільше віз. Отже втішатися є чим. Мало того, за словами пана консула, французькі правоохоронні органи дуже рідко нарікають на гостей з України. Винятком є хіба що представниці найдавнішої професії. Проте ця проблема має стосунок не тільки до нас, а й до всіх країн Східної Європи та СНД. Можливо, саме тому українським громадянкам іноді, на їхню думку, безпідставно відмовляють у візі.

— Ми не зобов'язані пояснювати причину відмови, — каже пан де Горгет д'Аргев. — Але зазвичай вона зумовлена неправильно оформленими запрошеннями. Коли їх складають в офіційних французьких установах, то таких помилок бути не може. І тому ми маємо підстави сумніватися: чи є організація, що запрошує? Яка насправді мета візиту? Часто жінки, котрі звертаються до нас, навіть не здогадуються, що їх до Франції запрошують на нелегальну роботу. І ми намагаємося зробити все можливе, щоб захистити цих людей, унеможливити випадки, коли надто довірливі жінки стають заручниками сутенерів та опиняються в борделях.

Отож, якщо вам відмовили у візі, не поспішайте засмучуватися: можливо, консульство відвернуло біду.

Наталя ФІЛІПЧУК.

На знімку Юрія ВЕНГЕРЕША: консул Посольства Франції в Україні Ксав'є де Горгет д'Аргев.

Хроніка. Факти. Події

Копенгаген

В ОБСЄ підбили підсумки року

Врегулювання кризи в Албанії стало в році, що минає, найважливішим досягненням у діяльності Організації з безпеки і співробітництва в Європі. Про це заявив її голова, міністр закордонних справ Данії Нільс Хельвег Петерсен. Албанська криза, координуючу роль у розв'язанні якої, за словами Н. Хельвега Петерсена, було віддано загальноєвропейській структурі «не без суперечок», створила новий прецедент у її миротворчій дипломатії. «Ми винесли урок, що швидке втручання — найкращий спосіб розв'язання конфліктів», — зазначив він.

Ісламабад

Індію до уваги не братимуть

Пакистан різко змінив позицію щодо міжнародного договору про нерозповсюдження ядерної зброї і заявив про відмову підписувати цей документ, навіть якщо першою це зробить Індія.

Токіо

Фінанси співають романси

Уряд Японії підтримує пропозицію про випуск екстреної державної позики на суму більш як 76 млрд. доларів, яку буде спрямовано на стабілізацію фінансової системи країни. Про це заявив на прес-конференції в Токіо генеральний секретар кабінету міністрів Канедзо Мураока. Уряд має намір подати відповідний законопроект на затвердження парламенту вже в середині січня разом з пропозиціями щодо коректив державного бюджету на 1998 фінансовий рік.

Стокгольм

Допомогла ініціатива

Прем'єр-міністр Швеції Йоран Перссон охарактеризував як «історичні» підсумки Люксембурзької дводенної сесії Європейської Ради, на якій було прийнято рішення про початок прийому до Євросоюзу 10 країн Центральної і Східної Європи, а також Кіпру. Глава шведського кабінету високо оцінив важливість недавньої шведсько-датської ініціативи, що передбачає подвійний переговорний етап для країн-кандидатів. За його словами, «без цієї ініціативи результати зустрічі ЄС у верхах були б зовсім інші».

Прага

Зникла колишня дружба

Урядова коаліція правих партій Чехії виявилася нежиттєздатною. Колишні партнери у кабінеті прем'єр-міністра Вацлава Клауса через неабиякі суперечності відкидають нині можливість сформувати новий уряд з його партією — найсильнішою у коаліції, що «наказала довго жити».

Багдад

Не хочуть розкривати секрет

Ірак не допускає інспекторів спецкомісії ООН до перевірки президентських об'єктів, заявив глава спецкомісії із роззброєння Іраку Річард Батлер. Він провів у Багдаді переговори з рядом іракських урядових чиновників, включаючи заступника прем'єр-міністра Іраку Таріка Азіза. Батлер також підкреслив, що Ірак не подав жодних нових даних щодо своєї програми з виробництва і зберігання хімічної і бактеріологічної зброї.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

Писав студент у НАТО

Україна багата на юні таланти, у чому переконався Вашингтон, одержавши каналами «Інтернет» листа студента Львівського державного університету з лайливими виразами на адресу НАТО, повідомляє ІТАР-ТАКС. Цей курйозний випадок стався на заняттях з інформатики. Один із студентів випадково потрапив до комп'ютерної мережі «Інтернет». І вийшов прямо на телеконференцію Міністерства оборони України, що обговорювала проблеми НАТО і його програму «Партнерство заради миру».

Оскільки він знав англійське, то зрозумів зміст того, про що йшлося на конференції. Студент виявився противником НАТО і послав його «інтернетом». Відповідь ображених американців прийшла до університету негайно і прямо з Вашингтона. Кривдника швидко виявили і нагородили приставкою «екс-».

Володимир СТРОЙ, «Голос України» (з Риги)

Свято з присмаком проблем

У Латвії урочисто відзначили 79-ту річницю заснування Латвійської Республіки. У серпні 91-го проголошено незалежність Латвії і водночас юридично відновлено республіку, котра існувала у 20—30-ті роки. Тому й лік ведеться від 1918 року.

Цього року урочистості відбувалися, як завжди: спеціальне засідання Сейму, богослужіння у Домському соборі, урочистості та концерт у театрі, президентське приймання у Ризькому замку.

Було і дещо нове. Наприклад, передова стаття в одній з популярних газет із назвою «Свято з дулею в кишені?».

Депутат Сейму, екс-міністр закордонних справ Яніс Юрканс заявив, що він не вважає свято своїм. «Свято не можна впровадити «згори», — воно має визріти в душах людей», — підтримав його всесвітньо відомий хірург Віктор Калнбеpз.

Свою ложку дьогтю у бочку святкування вніс і президент держави. В інтерв'ю для преси він наголосив, що відмовляється надалі вживати словосполучення «інтегроване суспільство». Гунтіс Улманіс чесно визнав: політикам не слід жонглювати словами, бо їх зміст не зрозумілий.

Дедалі частіше лунають висловлювання, що турботами націонал-радикалів у Латвії створено двогромадянське суспільство. Йдеться про суспільство з ознаками апартеїду. Такі слова належать не лише опозиції чи російським діячам, а й посадовим особам Європейського союзу та міжнародних фондів. Схоже, на вісімдесятому році незалежності країна втрачає здобутки національної згоди, що були випестувані довоєнною Латвією. Отже, стають сумною реальністю наслідки політики позбавлення третини населення політичних і багатьох соціально-економічних прав. А така політика гальмує поступ до демократичної правової держави.

Спокуса небуттям

УВАЖАЙ, немале місто — 400—600 тисяч чоловік на планеті — щороку відходить у небуття з власної волі. За останні десятиріччя самогубства вийшли на четверте місце з-поміж причин смертності, поступаючись серцево-судинним та онкологічним захворюванням.

Епідемія?

... Христина вважала свого чоловіка невдахою. Лікар за фахом, співробітник однієї з престижних столичних клінік, він приносив додому копійки, і то з великим запізненням. Повсякчас картав себе за те, що нездатний брати хабарі... Христина, залишивши п'ятилітнього сина на дідуся з бабусею, вирушила на заробітки до Польщі гувернанткою до заможної родини. Там вона впала в око хазяїну, про це довідалася його дружина і прогнала жінку. Христина не повернулася додому, влаштувалася офіціанткою у місцевому барі. А поночі, на власне здивування, отримувала насолоду від «підробітків». Додому — жодного дзвінка. Одного разу якийсь із відвідувачів випадково упізнав її. Це був давній приятель родини, котрий вирішив розважитися у відрядженні... Коли нарешті зателефонувала матері, дізналася, що чоловік помер від смертельної дози снодійного.

Анатолій Чуприков, головний психіатр Міністерства охорони здоров'я України, директор Українського НДІ соціальної та судової психіатрії називає самогубства в Україні епідемією. «За радянських часів їх рівень не був вищий, ніж за кордоном, — каже він. — До цього спонукали нерозв'язані міжособистісні стосунки, конфлікти в сім'ї, на роботі, пияцтво, психічні хвороби. Ще в 1988-91 роках фіксували на рік приблизно 10 тисяч самогубств. Від 1992 року це плато перетворилося на криву, яка різко поповзла вгору. Ми втратили ще понад десять тисяч населення.»

Особливо тривожні вогнища самогубств у центральних і східних регіонах країни — Дніпропетровській, Донецькій, Луганській областях. Позатим, високий показник і в цілком сільськогосподарських регіонах — Сумській, Хмельницькій, Рівненській областях. До речі, серед селян трапляється у 1,5—2 рази більше страшних випадків, ніж серед городян. «Вочевидь, це пов'язано насамперед із пияткою, відсутністю елементарних побутових умов, — продовжує Анатолій Павлович. — Наша глибинка немовби бар'єром відокремлена від міської культури, зручностей. У столиці та у великих містах більше можливостей самовираження, тож ініціативні люди завжди прагнули туди. Скажімо, в Києві рівень самогубств малий, такий як в Америці, Франції чи Англії.»

Табу?

... В одному селі майже водночас наклали на себе руки дві жінки похилого віку. Одна з них перебувала в депресії і не раз лікувалася у психіатричній лікарні. Того дня запас ліків вичерпався, а поїхати в місто до лікаря з трьома пересадками було для неї проблемою. Жінка повісилася... Іншу знайшли на дні колодязя. Уже півроку, як вона хворіла, почувалася зле, однак ніхто поряд не звертав на це уваги.

Християнство вважає самогубство смертним гріхом, навчаючи терпіти страждання. Нещасних, які власноруч заподіювали собі смерть, хоронили поза цвинтарями і відлучали від церкви. У середньовіччі тіла самогубців закопували в землю разом із падалиною. У Росії за часів Петра I їх підвішували за ноги або віддавали на поталу катові.

З часом самозгубу почали розцінювати як вільне волевиявлення особистості. Французький соціолог минулого століття Дюркгейм називав суїцид навіть крайнім проявом егоїзму людини. Нині католицька церква вже дозволяє поховання самогубців за церковними канонами, вважаючи таких людей хворими. У православних можливе лише одноразове заочне відспівування загиблого з дозволу патріарха.

... 18-річна Олена після року шукання роботи нарешті влаштувалася працювати до одного СП. За півроку її звинуватили у великій розтраті. Суботнього вечора, коли батьки поїхали на дачу, вона перерізала собі вени... Невдовзі фірму визнали банкрутом, а її керівника засудили. Олену врятувати не вдалося.

Ритуал?

Аналітики спостерігають у страшних цифрах певні тенденції. Скажімо, серед одружених самогубства трапляються рідше, ніж серед холостяків. Високий показник серед «чорнобильців». Не поступаються їм і представники сексуальних меншин. Найбільше трагічних випадків відбувається восени і навесні, до речі, серед білого дня. Скажімо, на київському анонімному телефоні довіри лунає найбільше дзвінків із погрозою накласти на себе руки з 17 до 19 години. Здебільшого телефонують жінки віком 17—19 і 40—49 років. Ще одна деталь: серед городян найбільш схильні до суїцидів мешканці «спальних» мікрорайонів. Способи самогубства переважають традиційні: отруєння, різноманітні різані рани, повішення, падіння з висоти.

Фахівці пов'язують мотиви суїцидів насамперед із соціальним напруженням суспільства або нездатністю деяких гомо сапієнсів пристосуватися до зовнішніх обставин, подолати внутрішній дискомфорт.

... На другу річницю смерті дружини в Петровій оселі зібралися рідня, сусіди. Посиділи, пом'янули, погомоніли й надвечір розійшлися. Ніби нічого не віщувало тривоги... Зранку його знайшли повішеним на простирадлі.

Віднедавна почастішали і такі випадки: людина бере кредит у знайомих чи в лихваря і прогорає. Її ставлять на так званий «лічильник»: борг стрімко зростає за вельми короткий час. Як правило, все спрямовано на те, щоб підігнати суму боргу до вартості квартири й відібрати її у невдахи. Трагедії не обминають і сім'ї «нових українців»: одна дружина бізнесмена наклала на себе руки, бо її чоловік бравував своїм становищем, завів паралельну сім'ю. Для декого спроба розпрощатися з життям перетворюється на... своєрідний ритуал, як правило, щоб налякати своїх близьких.

... 20-річна Тетяна три роки сходилася й розходилася зі своїм обранцем. Щоразу після чергової сварки вона отруювалася таблетками, однак лише тоді, коли вдома була мати, котра, звісно, рятувала доньку.

Анатолій Чуприков, намагаючись пояснити витоки «епідемії» самогубств у нашій країні, порушує питання, чи немає надмірної жертовності у менталітеті слов'ян, а також у православній версії Ісуса Христа? Чи не дається взнаки відгомін радянських часів, коли прославляли подвиги людей, які кидалися на амбразуру? Втім, однозначну відповідь дати складно, адже здебільшого причини, що штовхають людину до фатального кроку, хоронять разом із нею в могилі.

Раніше всіх самогубців, яких вдавалося зупинити, клали до психіатричних лікарень, де вони перебували на обстеженні не менш як три доби. З 80-х років це застосовують лише щодо хворих на психоз. Решта потрапляють до звичайної реанімації, де проводять детоксикацію організму чи латають кістки, і відразу виписують.

Вихід?

Якщо статистика самогубств ще ведеться, то соціальні іститути, котрі впритул працювали б над цією проблемою, діють або розрізнено, або лише на папері. Психологічні консультації, анонімні телефони довіри доступні лише в деяких великих містах, і то до їх послуг вдаються одиниці.

— Допомогу тим, хто прагнув самогубства, фактично ніхто не надає, — продовжує Анатолій Павлович. — Звісно, силоміць лікувати людину не потрібно, але запросити до неї в лікарню психотерапевта варто. Співробітник нашого інституту Галина Пілягіна розробила досі не застосовуваний метод допомоги таким людям — це фізіотерапевтична процедура, яка передбачає електростимуляцію лівої руки. Він уже отримав дозвіл Міністерства охорони здоров'я. Наступного дня хворий дещо заспокоюється, для нього залишаються актуальними всі проблеми, що штовхали на жахливий крок, однак зникає високий рівень тривоги. Цей метод дуже простий і дешевий, та чимало лікарів поставилися до нього з недовірою. А я вважаю, що коли принаймні десятьох врятуємо від добровільної смерті, наша робота вже не марна.

... Невиліковно хвора з дитинства на серце Ольга двічі хотіла накласти на себе руки. І щоразу хтось випадково рятував її. Уже дорослою вона пізнала Бога і вирішила прожити решту відведеного їй життя у монастирі. Однак одного разу у церкві познайомилася з Льоньком, напівсиротою, двічі судимим... Порвавши обітниці, всупереч нерозумінню близьких і застереженням лікарів, вона вперше спізнала кохання і, за її словами, щастя. Однак здоров'я згасало...

Крапку ставити зарано.

Юліана ШЕВЧУК.

Завіса високого паркану

ПРО ЦЮ установу мало хто знає. Не значиться в жодному міському телефонному довіднику. А біля входу в висотний будинок, де вона розташовується, немає звичної вивіски з назвою. І хоча знаходиться майже в центрі міста, більшість мешканців навіть не підозрює про її існування.

Тут міститься єдина в Україні республіканська психіатрична лікарня з суворим наглядом.

Проникнувши в цю «заборонену зону», я зустрівся з одним із її працівників, прізвища якого з цілком зрозумілих причин не називаю. У розмові зі мною він трохи підняв завісу секретності навколо цієї таємничої установи і розповів, що в спеціально обладнаних палатах утримуються люди, які внаслідок свого психічного захворювання здійснили тяжкі суспільно небезпечні дії. За рішенням суду їх визнано неосудними і направлено до лікарні на психіатричне лікування.

30-річний Сергій Л., наприклад, у стані психічного розладу зарізав свою дружину. Потім підпалив хату і, пританцьовуючи навколо палаючої будівлі, співав пісні. А його сусід по палаті Юрій С., який колись закінчив школу з золотою медаллю, накинувся серед ночі на матір і проламав їй праскою голову. Юрія визнано неосудним і направлено до лікарні.

—Можете уявити, з яким контингентом хворих нам доводиться працювати, — розповідав мій співрозмовник. — Майже всі вони скоїли насильство або вбивство. У декого за плечима не одна жертва. Та називати їх злочинцями ми не маємо права, адже вони психічно хворі люди. Така людина нездатна розуміти значення скоєного і не може відповідати за свої вчинки. Як і в будь-якій іншій психіатричній лікарні, вони проходять у нас серйозне лікування, і якщо ми бачимо, що суспільна небезпечність хворого знижується, то клопочемо перед судом про переведення його в лікувальний заклад відкритого типу.

До речі, жінок серед тутешнього контингенту тільки близько п'яти відсотків. Лікарі вважають, що вони менше, ніж чоловіки, піддаються різним психічним захворюванням, рідше вживають алкоголь і наркотики. Адже саме це нерідко провокує загострення хвороби і неосудні вчинки.

На фоні кваліфікованих лікарів-психіатрів і медсестер обслуговуючий персонал дуже різношерстий. Сантехніками, комірниками та електриками працюють колишні інженери й навіть викладачі академій, є один колишній начальник цеху солідного заводу, який влаштувався сюди санітаром. Що ж до самих пацієнтів, то догляд за ними — пристойний. У меню є м'ясо, риба, свіжі овочі. Щоправда, м'ясні страви бувають не кожен день, але ж це не курорт...

Аж до 1988 року ця спецлікарня була в підпорядкуванні МВС. Разом з карними злочинцями тут проходили примусове медикаментозне «перевиховання» і політичні. Юрій Вєтохін, колишній радянський дисидент, нині громадянин США, у своїх спогадах, опублікованих у журналі «Родина», писав, як його дев'ять років особливим чином «лікували» в дніпропетровській психушці, куди помістили в 60-х роках після невдалої втечі за кордон. Як допитували про подробиці втечі, часто били, «перевиховували» інсуліном. Кожному хворому лікарі приписували в середньому по 30 шоків, після яких людина вже нічого не відчувала і ставала схожою на труп... Адже санітарами працювали звичайні карні злочинці, які відбували свій термін.

Наводжу ці факти з минулого не для того, щоб скомпрометувати наші старі медичні кадри, багато з яких, до речі, вже давно на заслуженому відпочинку.

Сьогодні в цій лікарні, поряд зі щоденними життєвими труднощами, виникла ще одна. Ось уже майже дев'ять років тут утримується 40 білоруських громадян, відправити яких на батьківщину нема жодної можливості. Ті, хто 1989 року дав вказівку привезти їх сюди з Білорусії на примусове лікування, вже давно не при владі.

— Ці люди перебувають у нас на лікуванні, —розповів головний лікар лікарні А. Кушнір. — Сьогодні Генеральна прокуратура і Міністерство охорони здоров'я роблять усе для того, щоб повернути їх додому. Але міністерство охорони здоров'я Білорусії чинить цьому перепони. Білорусія практично відмовилася від своїх громадян, а нам також обтяжливо їх тут утримувати. Питання вирішується на міждержавному рівні.

Ось що дивує після відвідин будинку за високим парканом: майже десять років минуло відтоді, як гулагівська система розвалилась і дніпропетровську лікарню перепідпорядковано Міністерству охорони здоров'я, але атмосфера секретності навколо цієї установи залишається. Журналісту так і не вдалося зустрітися з хворими, почути від них про утримання в лікарні. Але як же можуть бути таємниці в нашої рідної охорони здоров'я від свого народу в епоху будівництва правової держави?

Анатолій ШАПОВАЛОВ.

Дніпропетровськ.

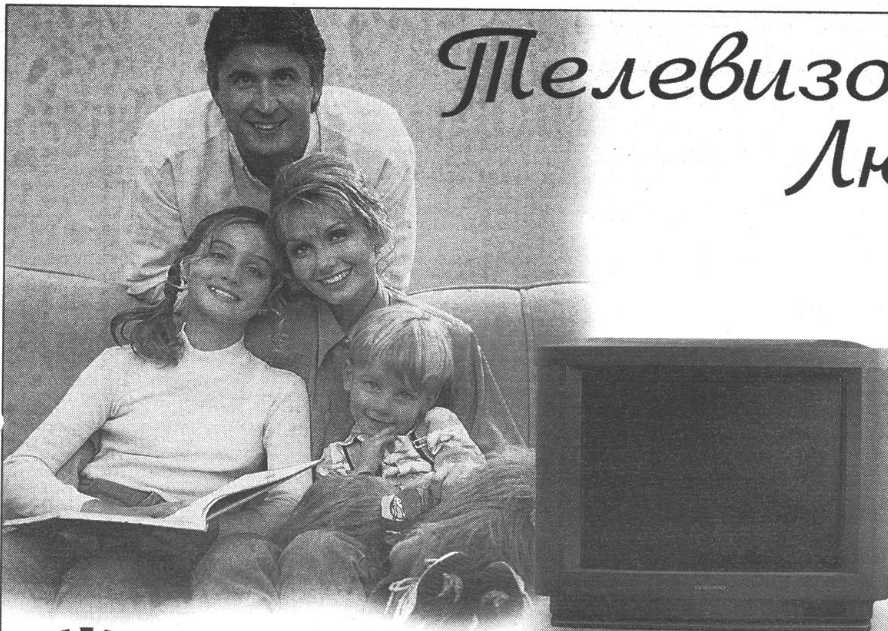

Телевизор Дэу – Любимец Всей Семьи

DAEWOO

Покупая телевизор "ДЭУ" до 26 декабря 1997 г., Вы становитесь участником лотереи "Супер Дом Плюс"

За справками и дополнительной информацией обращайтесь в представительство "ДЭУ Электроникс" в Киеве по тел.: 264 80 51, 264 80 52, 264 80 53, в Одессе по тел.: (0482) 32 14 23, (0482) 32 60 82, в Донецке по тел.: (0622) 91 63 10, (0622) 91 66 01, (0622) 35 42 10.

Дилеры "ДЭУ Электроникс", участвующие в лотерее "Супер Дом Плюс": Киев: "New Wind" 220 70 62, 515 20 98, 412 57 80, "Шар" 224 09 87, "Фокстрот" 213 88 65, "Орион" 211 41 80, "Аладдин" 213 41 41, "ДЭУ-Мерлони" 242 91 82, "Техномаркет"—"Детский Мир", ул. Малышко, 3, 3-й этаж; "VICOTEC" 220 76 66, СП "УТЭК" 220 96 85, 229 15 10, "Хрусталь" 225 03 79, "Новинка" 227 74 52, "Будсервис" 433 17 06, ТД "Березняки" 550 31 18, "Господарка" 559 73 72, "Зимний Сад" 244 96 89, "Диавест" 440 44 88, "Борисфен" 563 06 68, "Гумто НАН Украина" 444 24 12, "Плюс" 216 99 20, "ИТО" 229 80 95, "Хартрон" 294 44 71, "Элнорд" 430 76 38, "Домотехника" 227 21 65, "Укринвестмаш" 220 72 51, "Уран и К" 296 96 05, "Импортбытсервис" 416 65 62, "1001" 263 53 87, **Белая Церковь:** "Атлант Плюс" (04463) 60 025, **Львов:** "Каринка" (0322) 76 77 07, "Крупс" (0322) 64 59 08, **Ивано-Франковск:** "Элком" (03422) 48 357, "АМП-Захід" (03422) 31 160, **Днепропетровск:** "Рейнфорд" (0562) 41 21 88, "Промтехкомплекс" (0562) 46 40 49, **Харьков:** "Элекомп ТВ" (0572) 30 78 17, СФ "ИНЭК" (0572) 12 23 86, "МАКО" (0572) 40 90 03, **Херсон:** "Дисплей Плюс" (05522) 24 01 52 , **Луганск:** "Элля" (0642) 31 21 01, **Донецк**: ТД "Весы" (0622) 37 60 96, **Чернигов:** "Согбид" (04622) 44 307, **Хмельницкий:** "Континент" (0382) 72 09 24, **Севастополь:** "Алеко" (0692) 52 17 50, **Ровно:** "Альянс-Вест" (0362) 26 05 26, **Винница:** АО "Альпари" (0432) 46 86 82, ДП "Инэк-В" (0432) 43 57 90, "VICOTEC" (0432) 32 70 89, **Кировоград:** ЧП "Савченко" (0522) 22 28 42, **Ужгород:** "Ровена" (03122) 12 227, **Луцк:** "Альба" (03322) 23 918, **Кременчуг:** ДП "Инек-Кремень" (05366) 31 121, "Планета" (05366) 23 076.

МАСЛА

М10Г2К, М10В2, М8В, ТП22, М14В2, М6з/12Г1, SAE15W40, ТАП15В, ТАД-17И и др.

ЛЕОЛ

Лебединские масла для вашей техники - высокое качество, минимальные цены, доставка по Украине.

Лебединский нефтемаслозавод.
Сумская область, г. Лебедин.
ТЕЛ.: (05445) 5-16-80, 2-34-66, 2-29-73
ФАКС: (05445) 2-27-16, 2-38-54

МОЖНО ХОРОШО ЗАРАБОТАТЬ

Гигантские бенгальские огни.

Выгодная оптовая цена.
Прибыль - до 75%

(044) 441-47-82
(044) 446-90-13

ГП «Завод имени Малышева» предлагает к реализации:

Неликвиды труб, лист, пруток
Неликвиды химических, РТИ, вспомогательных материалов.
Неликвиды электрооборудования, дизельные двигатели В-46.
4-колесный мини-трактор ЗИМ 6.901.
Прицеп ПГУ-350, ТНП.
Тепловозные дизель-генераторы 10Д100 и дизельные запчасти к ним.
Автобус ЛАЗ 695Н, ЛАЗ 699 Р.
Бульдозер БГ-1, Тягач МТТ, задний мост (на ЛАЗ695Н)
Грейфер V — 13 м 3
Возможен бартер на металл, уголь, лес.

Телефон для справок: 8-0572-27-75-02.

Інформація про додатковий випуск акцій у зв'язку з індексацією основних фондів

1.1. Повна та скорочена назва акціонерного товариства — відкрите акціонерне товариство «Агробудмеханізація», ВАТ «Агробудмеханізація».

1.2. Місцезнаходження та поштова адреса: Україна, 283110, Тернопільська обл., Тернопільський р-н, с. Біла, вул. Сагайдачного, 2.

1.3. Історична довідка

ВАТ «Агробудмеханізація» зареєстровано 27.06.1995 року виконкомом Тернопільської районної ради народних депутатів, свідоцтво № 01353723.

1.4. Предметом діяльності товариства є: здійснення будівельно-монтажних робіт; житлове та промислове будівництво; надання послуг будівельними машинами, механізмами, засобами малої механізації, автотранспортом; монтаж-демонтаж баштових кранів; виробництво та реалізація будівельних матеріалів, конструкцій, гумово-технічних виробів, виробів з деревини, металу, фарб; інша діяльність, передбачена статутом.

1.5. Основні професійні дані службових осіб:

голова правління — Король Володимир Артемович, освіта вища, кваліфікація — інженер-механік, виробничий стаж 40 років;

головний бухгалтер — Шимків Надія Володимирівна, освіта середня спеціальна, кваліфікація — бухгалтер, виробничий стаж — 24 роки.

2.1. Дані про першу емісію акцій

Сплачений обсяг емісії — 190000 грн. Перша емісія проведена згідно з рішенням фінансового управління Тернопільської обласної державної адміністрації, свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів видано 04.01.1996 р. реєстраційний № 1/1/96.

2.2. Види акцій — прості іменні.

2.3. Кількість — 760000 шт.

2.4. Номінальна вартість — 0,25 грн.

2.5. Сума емісії акцій — 190000 грн.

3. Мета використання фінансових ресурсів, залучених внаслідок першої емісії: приватизація державної частки майна підприємства.

4. Дані про додатковий випуск акцій для збільшення статутного фонду у зв'язку з індексацією основних фондів.

Рішення про додатковий випуск акцій прийнято на зборах акціонерів (протокол № 1 від 6.04.1997 р.)

Сума додаткової емісії — 760000 грн.

Кількість додатково випущених акцій — 3040000 шт.

Види акцій — прості іменні: форма випуску безпаперова.

Номінальна вартість — 0,25 грн.

Статутний фонд після реєстрації становить 950000 грн.

5. Права акціонерів при додатковому випуску акцій, розміщення і видача акцій.

Акції додаткового випуску розподіляються серед акціонерів пропорційно їх частці у статутному фонді акціонерного товариства. Обмеження терміну отримання акціонерами акцій додаткового випуску не допускаються. Місце видачі: Тернопільська обл., Тернопільський р-н., с. Біла, вул. Сагайдачного, 2.

6. Умови розпорядження акціями: відповідно до Закону України «Про власність».

Власник акцій має право: дарувати, заставляти, передавати у спадщину, продавати власні акції фізичним чи юридичним особам.

7. Чинники ризику, пов'язані з видами діяльності товариства:

жорстка податкова політика держави;

спад купівельної спроможності населення;

зниження попиту на послуги.

АКБ "ПРАВЕКС-БАНК"

"Национальная программа реструктуризации долгов промышленных предприятий"

Доходные ценные бумаги, гарантированные "Правекс-Банком", помогут Вам решить проблемы дебиторской и кредиторской задолженности.

УВАЖАЕМЫЕ ГОСПОДА! "ПРАВЕКС-БАНК" ИНФОРМИРУЕТ:
до конца 1997 года, на конкурсной основе, "Правекс-Банк" готов выкупить оформленные и признанные дебиторами долговые обязательства **на 5.000.000 гривен.**

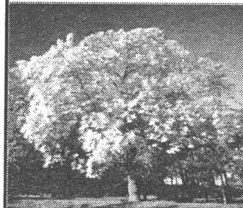

Контактные телефоны:
(044)261-02-60
261-02-66, 261-02-67
факс 261-02-07, 290-54-76

У номер

● *Миколаїв*

Молодо-зелено

У Миколаєві зареєстровано шлюб між військовослужбовцем із Севастополя Олександром Пузирьовим та тимчасово непрацюючою Олександрою Хрипковою. Олександру виповнилося 20 років, Олександрі — 13. Тимчасово не працювати молодій нареченій доведеться ще довго — спочатку потрібно народити дитину, а потім все-таки закінчити школу, повідомляє «ІнформСОБОР».

● *Севастополь*

Штольні дихають смертю війни

Дванадцятирічний Антон помер, п'ятнадцятирічний Дмитро — в реанімаційному відділенні зі струсом мозку і сильними опіками. Потрапили до лікарні також Дмитрик, Євген, Анатолій і Сергій, відповідно 9, 12, 13 років, які в інкерманських штольнях виплавляли вибухівку зі снарядів часів останньої війни.

З 1944 року, коли Севастополь було звільнено від навали фашистів, замуровані штольні дихають смертю минулої війни. Тут досі зберігається понад 400 вагонів боєзапасів. Цей арсенал систематично й «вивчають» севастопольські школярі. Часто-густо ці «уроки» закінчуються трагічно.

● *Донецьк*

Латину — на кирилицю

Війну засиллю іноземних назв оголосив Донецький міськвиконком. За розпорядженням його голови Володимира Рибака, з 1 січня наступного року магазини й офіси мусять мати вивіски винятково українською або російською мовами. До порушників «мовної політики» обіцяно вжити рішучих заходів. Щоб вулиці шахтарської столиці мали рідне, а не запозичене обличчя, стежитиме головне управління архітектури.

● *Сімферополь*

У нову сесію — з чистою совістю

Розпочати в 1998 році нову сесію з «чистою совістю» закликав Голова Верховної Ради Криму Анатолій Гриценко. Він запропонував колегам-депутатам розглянути до кінця цьогорічних пленарних засідань усі подання й протести прокуратури автономної республіки. Нині у Верховній Раді Криму лежить 4 прокурорські протести про невідповідність законодавству України ряду нормативно-правових актів ВР автономії, а також подання про дачу згоди місцевого парламенту на притягнення до кримінальної відповідальності депутатів Володимира Заскоки, Юрія Подкопаєва, Олександра Круглова, до адміністративної відповідальності — депутата Сергія Нікуліна, якого прокуратура підозрює в корупційних діях. Ніхто з них винним себе не визнає і від депутатської недоторканності добровільно не відмовляється.

Колектив редакції газети «Голос України» висловлює глибоке співчуття судді Верховного суду України Валерію Володимировичу Давиденку у зв'язку з тяжкою втратою — смертю його матері

Людмили Дмитрівни.

А хто з реформами прийде — ні з чим і піде?

Реалії

***Б**ОЛОТЯНА ця земельна справа. Будь-якого реформатора засмокче. А іноземця, мало знайомого з нашими реаліями, й поготів вмить проковтне трясовина бюрократизму, меркантилізму, протекціонізму. Представники британського Фонду «Ноу-хау», який реалізує програму реструктуризації сільського господарства в нашій країні, ненависні «ізми» знають тепер не з чуток.*

Два роки тому вирішили англійці відгукнутися на прохання нашого уряду і прийшли на допомогу, щоб землю в Україні скоріше селянам віддати. Відповідно, під таку благородну справу з туманного Альбіону і грошенята надійшли. За час втілення новацій на селі іноземцям-реорганізаторам довелося почути всякого. Одні казали — свята справа, інші — мовляв, буржуї ни прийшли купівлю-продаж золотих вітчизняних чорноземів запроваджувати. Та основна причина, що новатори спіткнулися, не лише в тому.

З десятимільйонного впродовж двох років інвестування (у доларах, звичайно), повідомив під час «круглого столу» у Світовому банку керівник сільськогосподарських проектів Фонду «Ноу-хау» Адріан Ніл, у хід самих реформ не вкладено ні копійки. Більшість коштів пішла на недешевих іноземних консультантів, а ще на те, щоб улестити вітчизняного чиновника. І не простого. Саме того, який може дати реформуванню на селі зелене світло. А може й не дати.

Відвертими хабарями, стверджує англієць, керівний люд не обдаровували. Знайшлися інші шляхи переконання «знавців земельних справ» у необхідності впроваджувати новизміни. Чиновники, більшість з яких, окрім «I don't speak English», іншого повідомити про себе чужою мовою не могли, про переваги прогресивніших форм господарювання на селі дізнавалися, відвідуючи — і звісно, не за власний кошт — країни Західної Європи.

Та от біда — урядовців у нашій країні міняють, наче рукавички. Побувала начебто державницька людина за кордоном, де тільки можна, аби добряче таки переконатися, що реформа «is good», на запитання, чи варто здійснювати новації в Україні, нибито сказала «o'key» — та тільки в мить усі сподівання іноземців полетіли шкереберть. «Надію земельних перетворень» в Україні надідили іншою посадою, відправили на пенсію, або, що гірше, «пішли» за власним бажанням. А новопризначений чиновник, допоки на власні очі з перевагами приватного господарювання не ознайомиться, і пальцем не поворухне.

Наступного року Фонд «Ноу-хау» і надалі інвестуватиме процес наших земельних перетворень. Та, за словами Адріана Ніла, відтепер англійці не робитимуть ставок на партнерство, яке зводиться до приємних слів і плескань по плечу. Натомість відшукуватимуть конкретні шляхи співробітництва. Якщо таких не знайдеться, пообіцяв керівник проекту, «Ноу-хау» та інші фінансові організації залишать Україну.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Мал. Анатолія АНДРЕЄВА.

Ненька-годувальниця знайшла господаря

Земельна реформа

***У** СЕЛІ Воютин Луцького району, де розташована центральна садиба об'єднання землевласників «Дружба», в холодному клубі відбулася історична подія: селянам у приватну власність роздавали землю. Ту, яку в них 1949 року «добровільно» забрала колгоспна колективізація. Якщо офіційною мовою — у Воютині вручили державні акти на право приватної власності на землю і майнові сертифікати на право власності у майні сільськогосподарського приватного підприємства, яке очолив Богдан ЗДРИЛЮК.*

Спочатку тут був колгосп, який у перші роки незалежності України перейменували в КСП: 1996 року створили об'єднання землевласників, в листопаді цього року — приватне підприємство «Дружба». Ініціатором усіх перетворень був Богдан Володимирович Здрилюк. Як сам казав: «Робив їх для того, щоб земля мала справжнього господаря, а не заробітчанина...».

Люди йому повірили і підтримали. Були на це вагомі підстави. Господарство, яке він очолює, одне з кращих на Волині: і лани обдаровують, і селяни отримують. Кілька разів сюди навідувалися німці, канадці, натякали на співпрацю... Хоча наголошували, мовляв, ваші люди не є власником землі, вони не захищені законом, ми не можемо вас інвестувати...

У новоствореному підприємстві «Дружба» — 680 власників землі. Кожному передано у приватну власність 2,64 кадастрових гектара. Вартість земельної ділянки — 16 тисяч гривень.

— Людина, яка отримала державний акт на право приватної власності на землю, може віддати свою ділянку, кому вона хоче, — розказав Богдан Володимирович. — Наприклад, 35 власників не захотіли підписати договір оренди зі мною як із керівником приватного підприємства. Вони вирішили вести господарство самостійно. І це їхнє право. Знаю, що деякі селяни віддали власні земельні ділянки в оренду місцевими фермерам. Мабуть, їм так вигідніше. Я зобов'язаний в кінці року видати людині безкоштовно 800 кілограмів зерна за те, що орендую її землю і майновий пай якої — 10 тисяч гривень.

Поцікавився в Богдана Здрилюка, чи має право селянин продати частину власної землі?

— Ні, — відповів директор. — В Україні поки що земля не продається. Особисто я вважаю, що це наша біда. І не слід думати, що, маючи таку можливість, людина побіжить у шинок продавати землю. Врешті-решт, якою має бути форма власності на селі, мусить вирішувати селянин, а не чиновник із столичного кабінету, який, даруйте, не завжди може відрізнити пшеницю від вівса. Переконаний, настане час, коли в нас земля продаватиметься. А поки що людина, яка отримала Державний акт на право приватної власності на землю, може свої гектари подарувати, скласти заповіт на когось, передати в оренду. Це її приватна власність. Ми ж нічого нового не зробили. Просто повернули людям землю.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ **Рукописів не повертаємо.**
◊ **Листування з читачами — тільки на сторінках газети.**

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 251851.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311240.